EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 13.5.2025.
COM(2025) 246 final

2025/0118 (NLE)

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije na 18. sastanku Odbora stranaka Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji o usvajanju preporuka i zaključaka upućenih 10 država stranaka o njihovoj provedbi te konvencije u vezi s pitanjima koja se odnose na pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja

OBRAZLOŽENJE

1. PREDMET PRIJEDLOGA

Ovaj prijedlog odnosi se na odluku kojom se utvrđuje stajalište koje treba zauzeti u ime Unije na 18. sastanku Odbora stranaka Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („Istanbulska konvencija” ili „Konvencija”) 5. i 6. lipnja 2025. u vezi s predviđenim donošenjem osam nacrta preporuka i dva nacrta zaključaka upućenih 10 stranaka za njihovu provedbu Konvencije.

2. KONTEKST PRIJEDLOGA

2.1. Istanbulska konvencija

U Istanbulskoj konvenciji utvrđen je sveobuhvatan i usklađen skup pravila za sprečavanje i borbu protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u Europi i šire. Konvencija je stupila na snagu 1. kolovoza 2014.

EU je Konvenciju potpisao u lipnju 2017., a 28. lipnja 2023. dovršio je postupak pristupanja polaganjem dviju isprava o odobrenju, čime je Konvencija za EU stupila na snagu 1. listopada 2023. EU je pristupio Konvenciji u području pitanja koja su u njegovoj isključivoj nadležnosti, konkretno pitanja koja se odnose na institucije i javnu upravu Unije[1] i pitanja koja se odnose na pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja[2]. Sve države članice EU-a potpisale su Konvenciju, a 22 su je ratificirale[3].

2.2. Odbor stranaka

Odbor stranaka[4] čine predstavnici stranaka Konvencije. Stranke nastoje svojim predstavnicima imenovati stručne osobe najvišeg ranga u području sprečavanja i borbe protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji[5]. Zadaće povjerene Odboru stranaka navedene su u pravilu 1. njegova Poslovnika[6]. EU je 1. listopada 2023. postao stranka Istanbulske konvencije, a time i član Odbora stranaka (članak 67. stavak 1. Konvencije).

2.3. Mehanizam za praćenje Istanbulske konvencije

Istanbulskom konvencijom utvrđuje se mehanizam nadzora kako bi se osiguralo da je stranke djelotvorno provode[7]. Njegova je svrha ocijeniti primjenu Konvencije u praksi i pružiti smjernice strankama. Mehanizam nadzora sastoji se od dva različita, ali međusobno povezana

---

1 Odluka Vijeća (EU) 2023/1075 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na institucije i javnu upravu Unije, SL L 143 I, 2.6.2023., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj.

2 Odluka Vijeća (EU) 2023/1076 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja, SL L 143 I, 2.6.2023., str. 4., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj.

3 Status ratifikacija na dan 24. travnja 2025.: AT (2013.); BE (2016.); CY (2017.); DE (2017.); DK (2014.); IE (2019.); EL (2018.); ES (2014.); EE (2017.) FI (2015.); FR (2014.); HR (2018.); IT (2013.); LU (2018.); MT (2014.); NL (2015.); PL (2015.); PT (2013.); RO (2016.); SI (2015.); SV (2014.), LV (2023.).

4 Odbor stranaka – Istanbulska konvencija o borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (coe.int)

5 Pravilo 2.1.b Poslovnika Odbora stranaka.

6 Dokument IC-CP(2015)2, donesen 4. svibnja 2015.

7 Članak 1. stavak 2. Istanbulske konvencije.

tijela: neovisnog stručnog tijela (Skupina stručnih osoba za djelovanje protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („GREVIO")) i Odbora stranaka.

GREVIO je neovisna skupina stručnih osoba zadužena za nadzor provedbe Istanbulske konvencije u zemljama, u skladu s člankom 66. stavkom 1. Konvencije. Postupak nadzora utvrđen je u članku 68. Konvencije. U skladu s člankom 68. stavkom 1. Konvencije stranke su dužne podnijeti izvješće, na temelju upitnika koji priprema skupina GREVIO, u kojem se detaljno navode poduzete zakonodavne i druge mjere kojima se provodi Konvencija. GREVIO priprema izvješće o mjerama koje je dotična stranka poduzela u provedbi Konvencije i predlaže kako ta stranka može riješiti utvrđene probleme[8].

Na temelju izvješća skupine GREVIO Odbor stranaka, u skladu s člankom 68. stavkom 12. Konvencije, može donijeti preporuke upućene dotičnoj stranci o provedbi Konvencije i odrediti datum do kojeg stranka treba dostaviti odgovor o njihovoj provedbi. Na temelju te odredbe Odbor stranaka donosi preporuke za stranke u kojima se razlikuju one mjere koje bi trebalo poduzeti što prije, uz obvezu izvješćivanja u roku od tri godine, od mjera koje, iako su važne, nisu u jednakoj mjeri hitne. Nakon isteka trogodišnjeg razdoblja stranka izvješćuje Odbor stranaka o napretku u provedbi preporuka koje su joj upućene. Na temelju tih informacija i svih dobivenih dodatnih informacija Tajništvo Odbora[9] priprema zaključke o provedbi preporuka u vezi sa svakom strankom koja je predmet preispitivanja, koje usvaja Odbor stranaka.

Budući da je osnovni postupak procjene dovršen za gotovo sve stranke, GREVIO je krajem 2022. odlučio prijeći na sljedeću fazu procjene. U skladu s člankom 68. stavkom 3. Konvencije postupci procjene koje GREVIO provodi nakon osnovne procjene dijele se u krugove („krugovi tematske procjene"). Prvi krug tematske procjene provodi se pod nazivom „Izgradnja povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde" i traje od 2023. do 2031. Osnovnom procjenom obuhvaćeno je oko 60 članaka Istanbulske konvencije, dok je novim postupkom tematske procjene obuhvaćeno 20 članaka, i to članci 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. i 56. U tim se člancima utvrđuju standardi za tijela za izvršavanje zakonodavstva, aktere kaznenog pravosuđa, pružanje općih i specijaliziranih usluga potpore žrtvama te opći pristup usmjeren na žrtve. Cilj je pružiti temeljitiju procjenu tih područja, pri čemu se osobita pozornost posvećuje napretku postignutom u okviru svakog članka. Na svojem posljednjem sastanku u prosincu 2024. Odbor stranaka donio je Odluku o preporukama koje Odbor stranaka treba donijeti s obzirom na izvješća skupine GREVIO donesena u okviru prvog kruga tematske procjene [IC-CP(2024)10 rev].

Dosadašnja praksa Odbora stranaka bila je da se preporuke i zaključci donose na temelju konsenzusa na sastancima koji se održavaju na zahtjev[10] jedne trećine stranaka, predsjednika Odbora stranaka ili glavnog tajnika, obično dvaput godišnje.

2.4. Predviđeni akti Odbora stranaka

Predviđeno je da će na 18. sastanku 5. i 6. lipnja 2025. Odbor stranaka usvojiti sljedećih osam nacrta preporuka na temelju prvog kruga tematske procjene i dva nacrta zaključaka („predviđeni akti" ili „nacrti preporuka i zaključaka"):

---

8 Članak 68. stavak 10. Istanbulske konvencije.

9 Primjenjivi postupak za nadzor provedbe i izvješćivanje definiran je u „Okviru za nadzor provedbe preporuka upućenih državama strankama", koji je Odbor stranaka usvojio 13. travnja 2021., IC-CP/Inf(2021)2.

10 Članak 67. stavak 2. Konvencije.

– Preporuke za Albaniju o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)2-prov],

– Preporuke za Austriju o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)3-prov],

– Preporuke za Dansku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)4-prov],

– Preporuke za Finsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)5-prov],

– Preporuke za Monako o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)6-prov],

– Preporuke za Crnu Goru o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)7-prov],

– Preporuke za Španjolsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)8-prov],

– Preporuke za Švedsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)9-prov],

– Zaključci o provedbi preporuka u pogledu San Marina koje je usvojio Odbor stranaka [IC-CP(2025)10-prov],

– Zaključci o provedbi preporuka u pogledu Slovenije koje je usvojio Odbor stranaka [IC-CP(2025)11-prov].

3. STAJALIŠTE KOJE TREBA ZAUZETI U IME UNIJE

Predviđeni akti odnose se na deset stranaka i uključuju osam preporuka (na temelju prvog kruga tematske procjene) o mjerama koje treba poduzeti u provedbi Istanbulske konvencije i zaključke o tome kako stranke provode prethodne preporuke. Odnose se na provedbu odredaba Konvencije koje su povezane s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, kao što su pitanja zaštite i potpore žrtvama nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, a kad je riječ o zaključcima upućenima određenoj stranci, i s odredbama Konvencije koje se odnose na azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja. Ta su pitanja obuhvaćena pravnom stečevinom Unije, naročito Direktivom o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji[11], Direktivom o pravima žrtava[12], Uredbom o postupku azila[13], Direktivom o uvjetima prihvata[14] i Direktivom o spajanju obitelji[15]. U isključivoj su nadležnosti Unije u mjeri u kojoj relevantne odredbe

[11] Direktiva (EU) 2024/1385 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (SL L, 2024/1385, 24.5.2024., *ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj*).

[12] Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012., str. 57., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj).

[13] Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.5.2024., ELI: *http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj*).

[14] Direktiva (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvat tražitelja međunarodne zaštite (SL L, 2024/1346, 22.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj).

[15] Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj).

Konvencije mogu utjecati na zajednička pravila ili izmijeniti njihovo područje primjene u smislu članka 3. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Budući da predviđeni akti mogu presudno utjecati na sadržaj prava Unije zbog mogućeg budućeg utjecaja na tumačenje relevantnih odredaba Konvencije, primjereno je utvrditi stajalište koje u okviru Odbora stranaka treba zauzeti u ime Unije u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azilom i zabranom prisilnog udaljenja ili vraćanja.

Nacrt preporuka i nacrti zaključaka o pitanjima koja su u nadležnosti Unije u skladu su s ciljevima i politikama Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, azila i zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja te ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije. Stoga se predlaže da Unija ne uloži prigovor na usvajanje nacrta preporuka i nacrta zaključaka na 18. sastanku Odbora stranaka.

4. PRAVNA OSNOVA

4.1. Postupovna pravna osnova

4.1.1. Načela

Člankom 218. stavkom 9. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) predviđeno je donošenje odluka kojima se utvrđuju „stajališta koja u ime Unije treba donijeti tijelo osnovano na temelju sporazuma kada je to tijelo pozvano donositi akte koji proizvode pravne učinke, uz iznimku akata kojima se dopunjuje ili mijenja institucionalni okvir sporazuma”.

Pojam „akti koji proizvode pravne učinke” obuhvaća akte koji proizvode pravne učinke na temelju pravila međunarodnog prava kojima se uređuje predmetno tijelo. Obuhvaća i instrumente koji nemaju obvezujući učinak na temelju međunarodnog prava, ali postoji mogućnost da „presudno utječu na sadržaj propisa koje donese zakonodavac Unije”[16].

4.1.2. Primjena na ovaj predmet

Odbor stranaka je tijelo osnovano Istanbulskom konvencijom. Predviđeni akti koje Odbor stranaka treba donijeti akti su koji proizvode pravne učinke. Predviđeni akti mogu presudno utjecati na sadržaj prava Unije jer u budućnosti mogu imati učinak na tumačenje relevantnih odredaba Istanbulske konvencije. Stoga je postupovna pravna osnova za predloženu odluku članak 218. stavak 9. UFEU-a.

4.2. Materijalna pravna osnova

4.2.1. Načela

Materijalna pravna osnova za odluku na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a prije svega ovisi o cilju i sadržaju predviđenog akta o kojemu se zauzima stajalište u ime Unije. Ako predviđeni akt ima dva cilja ili elementa te ako se može utvrditi da je jedan od ta dva cilja ili elementa glavni, a drugi samo sporedan, odluka na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a mora se temeljiti na samo jednoj materijalnoj pravnoj osnovi, naime onoj koju zahtijeva glavni ili prevladavajući cilj ili element.

U pogledu predviđenog akta kojim se istovremeno želi postići više ciljeva ili koji ima više elemenata, koji su neodvojivo povezani, a nijedan nije sporedan u odnosu na druge, materijalna pravna osnova odluke na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a iznimno se mora temeljiti na različitim odgovarajućim pravnim osnovama.

---

[16] Presuda Suda od 7. listopada 2014., Njemačka/Vijeće, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, t. 61. do 64.

4.2.2. Primjena na ovaj predmet

Kad je riječ o materijalnopravnoj osnovi, EU je pristupio Istanbulskoj konvenciji u području pitanja koja su u njegovoj isključivoj nadležnosti, točnije pitanja koja se odnose na institucije i javnu upravu Unije[17] i pitanja koja se odnose na pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja[18]. Pristupanje EU-a Istanbulskoj konvenciji podijeljeno je u dvije zasebne odluke Vijeća kako bi se u obzir uzeo poseban položaj Danske i Irske s obzirom na glavu V. UFEU-a. Stoga i odluku o utvrđivanju stajališta koje u Odboru stranaka treba zauzeti u ime Unije treba podijeliti u dvije odluke ako se relevantne preporuke ili zaključci odnose na oba pitanja.

Predviđeni akti obuhvaćaju ciljeve i sastavnice iz područja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima (članak 82. stavak 2. i članak 84. UFEU-a) te azila i zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja (članak 78. stavak 2. UFEU-a). Oni su neodvojivo povezani, a ni jedan nije sporedan u odnosu na drugi. Stoga materijalnu pravnu osnovu predložene odluke čine sljedeće odredbe: članak 78. stavak 2., članak 82. stavak 2. i članak 84. UFEU-a.

4.3. Zaključak

Pravna osnova predložene odluke trebali bi biti članak 78. stavak 2., članak 82. stavak 2. i članak 84. u vezi s člankom 218. stavkom 9. UFEU-a.

[17] Odluka Vijeća (EU) 2023/1075 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na institucije i javnu upravu Unije (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

[18] Odluka Vijeća (EU) 2023/1076 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 4., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

2025/0118 (NLE)

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije na 18. sastanku Odbora stranaka Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji o usvajanju preporuka i zaključaka upućenih 10 država stranaka o njihovoj provedbi te konvencije u vezi s pitanjima koja se odnose na pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 78. stavak 2., članak 82. stavak 2. i članak 84. u vezi s člankom 218. stavkom 9.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

(1) Konvencija Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („Konvencija”), koju je Unija sklopila Odlukom Vijeća (EU) 2023/1075[19] u odnosu na institucije i javnu upravu Unije i Odlukom Vijeća (EU) 2023/1076[20] u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azilom i zabranom prisilnog udaljenja ili vraćanja u mjeri u kojoj su ta pitanja u isključivoj nadležnosti Unije, stupila je na snagu za Uniju 1. listopada 2023.

(2) U skladu s člankom 66. stavkom 1. Konvencije Skupina stručnih osoba za djelovanje protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („GREVIO”) treba pratiti kako stranke provode Konvenciju. U skladu s člankom 68. stavkom 11. Konvencije GREVIO treba usvojiti svoje izvješće i zaključke o mjerama koje dotična stranka poduzima radi provedbe odredaba Konvencije.

(3) Odbor stranaka Konvencije može donijeti preporuke upućene dotičnoj stranci, u skladu s člankom 68. stavkom 12. Konvencije. Preporuke se temelje na izvješću skupine GREVIO i u njima se razlikuju one mjere za koje Odbor stranaka smatra da bi ih stranka trebala poduzeti što prije, uz zahtjev da ga u roku od tri godine izvijesti o poduzetim koracima, od mjera koje su važne, no nisu u jednakoj mjeri hitne. Nakon isteka trogodišnjeg razdoblja stranka mora izvijestiti Odbor stranaka o mjerama poduzetima u deset posebnih područja Konvencije. Na temelju tih informacija i svih dodatnih dobivenih informacija Odbor stranaka usvaja zaključke o provedbi preporuka koje priprema Tajništvo Odbora.

---

19 Odluka Vijeća (EU) 2023/1075 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na institucije i javnu upravu Unije (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 1.), Odluka Vijeća (EU) 2023/1075.

20 Odluka Vijeća (EU) 2023/1076 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 4.), Odluka Vijeća (EU) 2023/1076.

(4) U skladu s člankom 68. stavkom 3. Konvencije postupci procjene koje provodi GREVIO nakon prvotnog postupka osnovne procjene dijele se u krugove („krugovi tematske procjene”). Prvi krug tematske procjene provodi se pod nazivom „Izgradnja povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde” i obuhvaća 20 konkretnih članaka Konvencije, i to članke 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. i 56. Na svojem posljednjem sastanku 17. prosinca 2024. Odbor stranaka donio je Odluku o preporukama koje taj odbor treba donijeti s obzirom na izvješća skupine GREVIO donesena u prvom krugu tematske procjene [IC-CP(2024)10 rev].

(5) Očekuje se da će Odbor stranaka na svojem 18. sastanku 5. i 6. lipnja 2025. donijeti osam nacrta preporuka na temelju prvog kruga tematske procjene pod nazivom „Izgradnja povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde” i dva nacrta zaključaka o tome kako 10 stranaka provodi Konvenciju („nacrti preporuka i zaključaka”):

– Preporuke za Albaniju o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)2-prov],

– Preporuke za Austriju o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)3-prov],

– Preporuke za Dansku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)4-prov],

– Preporuke za Finsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)5-prov],

– Preporuke za Monako o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)6-prov],

– Preporuke za Crnu Goru o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)7-prov],

– Preporuke za Španjolsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)8-prov],

– Preporuke za Švedsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)9-prov],

– Zaključke o provedbi preporuka u pogledu San Marina koje je usvojio Odbor stranaka [IC-CP(2025)10-prov], i

– Zaključke o provedbi preporuka u pogledu Slovenije koje je usvojio Odbor stranaka [IC-CP(2025)11-prov].

(6) Nacrti preporuka i zaključaka odnose se na provedbu odredaba Konvencije koje uređuju pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, kao što su pitanja zaštite i potpore za žrtve nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Zaključci se odnose i na provedbu odredaba Konvencije koje reguliraju na azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja. Ta su pitanja obuhvaćena pravnom stečevinom Unije, a posebno Direktivom 2024/1385 Europskog parlamenta i Vijeća[21], Direktivom 2012/29/EU Europskog

[21] Direktiva (EU) 2024/1385 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (SL L, 2024/1385, 24.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

parlamenta i Vijeća[22], Uredbom (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća[23], Direktivom 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća[24] i Direktivom Vijeća 2003/86/EZ[25]. Nacrti preporuka i zaključaka proizvodit će pravne učinke. Stoga je primjereno utvrditi stajalište koje u Odboru stranaka treba zauzeti u ime Unije o pitanjima povezanima s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azilom i zabranom prisilnog udaljenja ili vraćanja.

(7) Treba napomenuti da su preporuke koje se odnose na određene članke Konvencije samo djelomično u nadležnosti Unije. Stoga se za preporuke o člancima 49. i 50. ovom Odlukom ne bi trebala dovoditi u pitanje nadležnost država članica za unutarnju organizaciju i upravljanje njihovim pravosudnim sustavima; za preporuke o člancima 11. i 20. ovom se Odlukom ne bi trebala dovoditi u pitanje nadležnost država članica za organizaciju i pružanje zdravstvenih usluga i zdravstvene zaštite; za preporuke o članku 14. ovom se Odlukom ne bi trebala dovoditi u pitanje nadležnost država članica za nastavni sadržaj i organizaciju obrazovnih sustava; za preporuke o članku 31. ovom se Odlukom ne bi trebala dovoditi u pitanje nadležnost država članica u području obiteljskog prava.

(8) Kad je riječ o Albaniji, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se osigura dostatno i održivo financiranje relevantnih politika i mjera za sprečavanje i suzbijanje svih oblika nasilja nad ženama, među ostalim primjenom transparentnih postupaka za financiranje organizacija za prava žena (članak 8. Konvencije); promiču informativne kampanje ili programi i redovito procjenjuje njihov učinak (članak 12. Konvencije); zajamči i prati usavršavanje relevantnog stručnog osoblja (članak 15. Konvencije); prošire postojeći programi za počinitelje i uvedu programi posebno usmjereni na počinitelje seksualnog nasilja (članak 16. Konvencije); omogući pristup sveobuhvatnim zdravstvenim uslugama za žrtve nasilja (članak 20. Konvencije) i povećaju financiranje i broj dostupnih usluga za žene žrtve, posebno za žene s posebnim potrebama (članak 20. Konvencije); osiguraju dostatne specijalizirane usluge potpore svim ženama žrtvama i njihovoj djeci, bez obzira na to žele li prijaviti nasilje ili ne, te zajamče financijska sredstva za nacionalne telefonske linije za pomoć (članak 22. Konvencije); omogući da žrtve seksualnog nasilja imaju pristup forenzičkom pregledu koji ne ovisi o tome žele li prijaviti kazneno djelo ili ne i da se forenzički dokazi pravilno pohranjuju (članak 25. Konvencije); poduzmu mjere za ukidanje obveznog mirenja u svim kaznenim predmetima koji se odnose na nasilje nad ženama; poboljšaju kapacitet, znanje i reakcija službenika tijela kaznenog progona kako bi se pravodobno i na prilagođen način pomoglo žrtvama i poduzmu mjere za povećanje udjela žena žrtava koje prijavljuju nasilje (članci 49. i 50. Konvencije); osigura da se postupci procjene rizika primjenjuju u slučajevima koji se odnose na sve oblike nasilja obuhvaćene Konvencijom i u koordinaciji sa svim relevantnim

---

22 Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012., str. 57., http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj).

23 Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

24 Direktiva (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvat tražitelja međunarodne zaštite (SL L, 2024/1346, 22.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj).

25 Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003., str. 12., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj).

agencijama (članak 51. Konvencije); bolje iskoriste hitni nalozi za udaljavanje te da se takvi nalozi prate i izvršavaju (članak 52. Konvencije); osigura da su nalozi o zaštiti dostupni i pristupačni svim žrtvama te da se takvi nalozi izvršavaju i prate, među ostalim primjenom sankcija za kršenja (članak 53. Konvencije) te da se ocijeni provedba mjera zaštite i da se one usklade s Konvencijom (članak 56. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Albaniji.

(9) Kad je riječ o Austriji, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se donese i uskladi definicija „nasilja u obitelji" (članak 3. Konvencije); izradi dugoročan i detaljan akcijski plan / strateški dokument o politici o svim oblicima nasilja obuhvaćenima Konvencijom (članak 7. Konvencije); prilagode kategorije podataka za primjenu u pravosudnom sektoru i prikupljaju podaci o broju žena i djevojčica koje se obraćaju socijalnim službama (članak 11. Konvencije); dodatno poradi na iskorjenjivanju predrasuda i rodnih stereotipa u austrijskom društvu primjenom preventivnih mjera, uključujući informativne kampanje ili programe, kako bi se žrtve informiralo o dostupnosti usluga potpore i ocijenio učinak tih službi (članak 12. Konvencije); osigura odgovarajuće usavršavanje za relevantno stručno osoblje (članak 15. Konvencije); zajamči žrtvama pristup uslugama potpore, uključujući smještaj i izrada forenzičkih izvješća u kojima se dokumentiraju ozljede; zajamči dovoljan broj mjesta u skloništima u cijeloj zemlji (članak 22. Konvencije); uspostave centri za žrtve seksualnog nasilja u cijeloj zemlji i osigura učinkovita potpora žrtvama seksualnog nasilja (članak 25. Konvencije); poboljša razmjena informacija među relevantnim nadležnim tijelima u predmetima koji se odnose na skrb o djeci i pravo na viđanje djece (članak 31. Konvencije) te zajamči primjena naloga o zaštiti i spriječe prekidi između hitnih naloga za udaljavanje i naloga o zaštiti (članak 53. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Austriji.

(10) Kad je riječ o Danskoj, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se usklade relevantne definicije oblika nasilja nad ženama s Konvencijom (članak 3. Konvencije); izradi dugoročna nacionalna strategija u skladu s Konvencijom (članak 7. Konvencije); zajamči odgovarajuća dodjela resursa, uključujući resurse za skloništa za žrtve nasilja u obitelji (članak 8. Konvencije); osigura da su prikupljeni podaci razvrstani i da je zajamčena povjerljivost (članak 11. Konvencije); daje prednost rodno osjetljivom pristupu u preventivnim inicijativama (članak 12. Konvencije); omogući sustavno početno usavršavanje i usavršavanje na radnom mjestu za relevantno stručno osoblje (članak 15. Konvencije); uspostave institucionalizirane strukture za suradnju kako bi međuresorna suradnja bila učinkovita (članak 18. Konvencije); omogući pristup psihološkom savjetovanju i uspostave standardi kvalitete, pristupačnost i financijska održivost skloništa te zajamči potrebna potpora žrtvama seksualnog nasilja (članci 22. i 25. Konvencije); uputi aktere kaznenog pravosuđa u novo kazneno zakonodavstvo (članci 49. i 50. Konvencije); zajamči da se procjena rizika provodi u koordinaciji s relevantnim akterima (članak 51. Konvencije); poveća primjena hitnih naloga za udaljavanje i naloga o zaštiti, prati poštovanje tih naloga i osiguraju sankcije u slučaju kršenja (članci 52. i 53. Konvencije) i osigura pravilna provedba mjera zaštite žrtava u istragama i sudskim postupcima (članak 56. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu

s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Danskoj.

(11) Kad je riječ o Finskoj, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se izradi dugoročna nacionalna strategija kako bi se postigao sveobuhvatan i koordiniran pristup (članak 7. Konvencije); osiguraju dostatno javno financiranje i održivi mehanizmi financiranja za nevladine organizacije koje pružaju specijaliziranu potporu žrtvama (članak 8. Konvencije); uspostave standardizirane kategorije podataka i usklade sustavi prikupljanja podataka (članak 11. Konvencije); redovito provode informativne kampanje (članak 12. Konvencije); omogući sustavno usavršavanje relevantnog stručnog osoblja (članak 15. Konvencije); uvedu programi za počinitelje nasilja u obitelji (članak 16. Konvencije); uspostave institucionalizirane međuresorne strukture za koordinaciju relevantnih aktera (članak 18. Konvencije); osnuju službe za potporu kako bi se žrtvama olakšao oporavak i ostvarivanje neovisnosti (članak 20. Konvencije); olakša pristup skloništima i poveća njihov broj (članak 22. Konvencije); zajamči geografska rasprostranjenost kriznih centara za žrtve silovanja kako bi sve žrtve seksualnog nasilja mogle dobiti potporu (članak 25. Konvencije); osigura da mirenje ne utječe negativno na kaznene istrage i da ne otežava pristup žrtava pravosuđu (članak 48. Konvencije); osigura da osoblje službi za izvršavanje zakonodavstva pohađa odgovarajuće osposobljavanje kako bi moglo reagirati na slučajeve nasilja nad ženama te ih pravodobno i na odgovarajući način istražiti (članci 49. i 50. Konvencije) i poduzmu mjere za uspostavu standardiziranog mehanizma procjene rizika koji se sustavno primjenjuje (članak 51. Konvencije), veću primjenu hitnih naloga za udaljavanje i naloga o zaštiti te bolje praćenje takvih naloga (članci 52. i 53. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Finskoj.

(12) Kad je riječ o Monaku, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se donese definicija nasilja u obitelji koja je u skladu s Konvencijom (članak 3. Konvencije); izradi dugoročna i detaljna strategija za postizanje sveobuhvatnog i koordiniranog političkog pristupa (članak 7. Konvencije); nastave prikupljati podaci o svim oblicima nasilja nad ženama obuhvaćenima Konvencijom (članak 11. Konvencije); prošire mjere za sprečavanje nasilja u obitelji kako bi se obuhvatili drugi oblici nasilja iz Istanbulske konvencije (članak 12. Konvencije): poduzmu mjere za senzibiliziranje učenika o nasilju nad ženama (članak 14. Konvencije; uvedu programi za počinitelje nasilja (članak 16. Konvencije); uspostavi nacionalna telefonska linija za pomoć ženama žrtvama nasilja i nastave razvijati specijalizirane usluge za žrtve nasilja obuhvaćenog Konvencijom (članak 22. Konvencije); uspostavi krizni centar za žrtve silovanja i centar za žrtve seksualnog nasilja (članak 25. Konvencije); osigura da stručno osoblje uključeno u kaznene postupke ima dovoljno stručnog znanja i prođe osposobljavanje o rodnoj osjetljivosti (članci 49. i 50. Konvencije); standardizira praksa koordinirane procjene rizika u relevantnim službama za sve oblike nasilja obuhvaćene Konvencijom (članak 51. Konvencije) i osigura zaštita prava žrtava u istragama i sudskim postupcima (članak 56. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Monaku.

(13) Kad je riječ o Crnoj Gori, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se osiguraju odgovarajući ljudski i financijski resursi za politike, mjere i zakonodavstvo u području sprečavanja i suzbijanja nasilja nad ženama i da se zajamči održivo financiranje nevladinih organizacija (članak 8. Konvencije); omogući da svi relevantni dionici prikupljaju i razvrstavaju podatke te uskladi prikupljanje podataka (članak 11. Konvencije); dodatno poradi na provedbi redovitih preventivnih mjera i informativnih kampanja te isticanju povećanog rizika od nasilja s kojim se suočavaju žrtve intersekcijske diskriminacije (članak 12. Konvencije); osigura početno usavršavanje i usavršavanje na radnom mjestu o nasilju nad ženama za sve relevantno stručno osoblje (članak 15. Konvencije); uspostave i prošire programi za počinitelje nasilja u obitelji i seksualnog nasilja (članak 16. Konvencije); osigura da pružatelji zdravstvene zaštite daju prednost ženama koje su žrtve nasilja nad ženama i nasilja u obitelji te da poštuju njihovu privatnost (članak 20. Konvencije); ojača međuresorna suradnja (članak 18. Konvencije); poveća dostupnost specijaliziranih usluga potpore žrtvama (članak 22. Konvencije); uspostave krizni centri za žrtve silovanja u cijeloj zemlji (članak 25. Konvencije); osigura razmjena informacija o nasilju nad ženama među relevantnim sudovima u građanskim postupcima (članak 31. Konvencije); učinkovito i pravodobno istražuju i kazneno gone djela nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, među ostalim tako da se zajamči da relevantno stručno osoblje ima potrebno stručno znanje (članci 49. i 50. Konvencije); osigura da se u slučajevima nasilja u obitelji sustavno provode procjene rizika u suradnji s relevantnim nadležnim tijelima (članak 51. Konvencije); zajamči dostupnost hitnih naloga za udaljavanje svim žrtvama nasilja nad ženama, uključujući djecu (članak 52. Konvencije); osigura učinkovito praćenje naloga o zaštiti i sankcioniranje kršenja (članak 53. Konvencije) i osigura djelotvorna primjena postojećih mjera zaštite i uvedu dodatne mjere zaštite u skladu s Konvencijom (članak 56. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Crnoj Gori.

(14) Kad je riječ o Španjolskoj, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se provedu postojeće politike za sprečavanje i suzbijanje nasilja nad ženama i nasilja u obitelji te da se nevladine organizacije uključe u oblikovanje politika i ocjenu politika i mjera (članak 7. Konvencije); zajamči razvrstavanje prikupljenih podataka i uskladi prikupljanje podataka (članak 11. Konvencije); obrazuje djecu o važnosti pristanka u seksualnim odnosima (članak 14. Konvencije); pojača usavršavanje sveg relevantnog stručnog osoblja (članak 15. Konvencije); poboljša usklađenost programa za počinitelje s Konvencijom (članak 16. Konvencije); uspostave međuresorni mehanizmi suradnje sa svim relevantnim akterima za sve oblike nasilja obuhvaćene Konvencijom i prema potrebi uspostave jedinstvene kontaktne točke (članak 18. Konvencije); zajamči da sve žrtve seksualnog nasilja imaju pristup službama za potporu (članak 25. Konvencije); pojača razmjena informacija između građanskih sudova i kaznenih sudova te ojačaju mjere kako bi objekti za nadzirane posjete imali dostatne resurse (članak 31. Konvencije); uzmu u obzir čimbenici koji žrtvama onemogućuju prijavljivanje i koji dovode do sekundarne viktimizacije (članci 49. i 50. Konvencije); osigura da nadležna tijela imaju pristup hitnim nalozima za udaljavanje u skladu s Konvencijom (članak 52. Konvencije) i poduzmu mjere za pravilno rješavanje povreda naloga o zaštiti (članak 53. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Španjolskoj.

(15) Kad je riječ o Švedskoj, u nacrtu preporuke o provedbi Konvencije traži se da se u politikama o nasilju nad ženama uzmu u obzir potrebe žrtava izloženih intersekcijskoj diskriminaciji, da se procijeni učinak strategija i zajamči da se politike temelje na razumijevanju rodno utemeljenog nasilja nad ženama (članci 3. i 7. Konvencije); osiguraju održive razine financiranja organizacija za prava žena koje pružaju specijalizirane usluge potpore (članak 8. Konvencije); uskladi prikupljanje podataka i osigura njihovo razvrstavanje (članak 11. Konvencije); donesu šire preventivne mjere za sve oblike nasilja nad ženama (članak 12. Konvencije); uvede sustavno usavršavanje relevantnog stručnog osoblja o svim oblicima nasilja obuhvaćenima Konvencijom i da se to osposobljavanje ocjenjuje (članak 15. Konvencije); izrade minimalni standardi za programe za počinitelje u skladu s Konvencijom i da se ti programi ocjenjuju (članak 16. Konvencije); usvoje mehanizmi koordinacije i suradnje među relevantnim agencijama i to, ako je moguće, u istom prostoru (članak 18. Konvencije); zajamči da socijalne službe pružaju dostatnu potporu i pomoć svim žrtvama, uključujući potporu u praktičnim pitanjima (članak 20. Konvencije); poveća dostupnost skloništa i omogući pristup skloništima za sve žrtve i njihovu djecu (članak 22. Konvencije); osigura dovoljan broj kriznih centara za žrtve silovanja i/ili seksualnog nasilja u cijeloj zemlji (članak 25. Konvencije); predvidi siguran prostor u kojem se mogu odvijati nadzirani posjeti uz osposobljeno stručno osoblje (članak 31. Konvencije); ojačaju kapaciteti policije da odgovori na sve oblike nasilja nad ženama i da ih istraži, uključujući digitalne oblike tog nasilja, te da poduzme mjere kojima se žene kojima prijeti intersekcijska diskriminacija potiče na prijavljivanje (članci 49. i 50. Konvencije); osigura sustavna i koordinirana provedba procjena rizika za žrtve i njihovu djecu (članak 51. Konvencije) i poduzmu mjere kako bi se hitni nalozi za udaljavanje, nalozi o zabrani pristupa i nalozi o zaštiti („nalozi o zabrani kontakta u slučaju zajedničkog doma”) izdavali brzo i s trenutačnim učinkom, među ostalim za djecu, kako bi se ti nalozi učinkovito pratili i primjenjivale odgovarajuće sankcije (članci 52. i 53. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Švedskoj.

(16) Kad je riječ o San Marinu, nacrt zaključaka o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se organizacijama civilnog društva zajamči održivo financiranje za uspostavu mehanizama suradnje i da nacionalno koordinacijsko tijelo surađuje s organizacijama civilnog društva (članci 9. i 10. Konvencije); poboljša prikupljanje razvrstanih podataka u okviru zajedničkog sustava prikupljanja podataka kako bi se redovito provodila istraživanja o viktimizaciji i promicale istraživačke aktivnosti (članak 11. Konvencije) i ispune zahtjevi iz članka 59. Konvencije o boravišnom statusu žrtava nasilja nad ženama (članak 59. Konvencije). Budući da su zaključci o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, azila i zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju zaključaka upućenih San Marinu.

(17) Kad je riječ o Sloveniji, nacrt zaključaka o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se uloga koordinacijskog tijela dodijeli potpuno institucionaliziranim subjektima i da se osiguraju potrebni ljudski i financijski resursi (članak 10. Konvencije); zajamči detaljno prikupljanje podataka o svim oblicima nasilja obuhvaćenima Konvencijom (članak 11. Konvencije); poboljša razmjena informacija između građanskih i kaznenih sudova (članak 31. Konvencije); osigura brza i primjerena reakcija tijela kaznenog progona na nasilje nad ženama (članci 49. i 50.) i postupa u skladu s Konvencijom o

pitanjima koja se odnose na kazneni progon po službenoj dužnosti u slučaju silovanja u braku (članak 55. Konvencije). Budući da su zaključci o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije u područjima pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju zaključka upućenog Sloveniji.

(18) Odluka Vijeća (EU) 2023/1076 nije obvezujuća za Irsku te ona stoga ne sudjeluje u donošenju ove Odluke.

(19) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Stajalište koje treba zauzeti u ime Unije na 18. sastanku Odbora stranaka, osnovanog na temelju članka 67. Konvencije, je da se ne protivi donošenju sljedećih akata:

(1) Preporuka za Albaniju o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)2-prov];

(2) Preporuka za Austriju o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)3-prov];

(3) Preporuka za Dansku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)4-prov];

(4) Preporuka za Finsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)5-prov];

(5) Preporuka za Monako o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)6-prov];

(6) Preporuka za Crnu Goru o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)7-prov];

(7) Preporuka za Španjolsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)8-prov];

(8) Preporuka za Švedsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)9-prov];

(9) Zaključaka o provedbi preporuka u pogledu San Marina koje je usvojio Odbor stranaka [IC-CP(2025)10-prov]; i

(10) Zaključaka o provedbi preporuka u pogledu Slovenije koje je usvojio Odbor stranaka [IC-CP(2025)11-prov].

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Vijeće
Predsjednik/Predsjednica